

Cartes

Col·laboració

interreligiosa

Eulàlia Isabel Rodríguez Pitarque.

Torroella de Montgrí.

El dilluns, 7 de juliol va tenir lloc l'acte commemoratiu del 10è aniversari del Grup de Treball Estable de Religions (GTER) al Palau de la Generalitat. A l'acte van intervenir el president del Govern, el president del GTER, l'assessor de la Secretaria General del Fòrum Iberoamericà, i el bisbe auxiliar de Marsella.

Les intervencions van ressaltar la necessitat de la tolerància, i el diàleg correcte i positiu per a aconseguir més enteniment entre les diferents identitats religioses.

Aquest grup està format per integrants de l'Església Catòlica de Barcelona, jueus de la Comunitat Israelita de Barcelona, musulmans del Consell Islàmic Cultural de Catalunya, protestants del Consell Evangèlic de Catalunya, i ortodoxos de l'Arxiprestat del Patriarcat de Sèrbia a Catalunya. Tots ells representen algunes de les religions que hi ha actualment a Catalunya. L'acte va ser més que entranyable, en el fet de saber compartir aquell moment amb persones de diferents religions. I tot i que, ulls enfora, les vestimentes poguessin resultar ben diferents, per a res no obstaculitzaven la voluntat d'enteniment entre les diverses formes religioses allí aplegades. Sovint deixem que la diferència amb l'altre es tinti, ja d'entrada, d'irracional amenaça i que de retruc es converteixi en una encara més irracional por. Decisions que ens guien sense remei al rebuig de tot allò que no s'assembla o s'acordi al que de sempre ens ha estat inculcat, sense cap mena de replantejament o comparació. És el desconeixement sobre els altres el que porta al seu rebuig. El GTER ja fa deu anys que aprèn a compartir les diferències, gràcies al diàleg i la col·laboració, en una recerca contínua de la millor comprensió del fet religiós de l'altre. La repercussió és més riquesa per a tots els qui hi participen.

Sr. Conseller

CARMEN ANDRES PALOMARES. GIRONA.

Fa uns dies, en un acte públic, ens va fer partícips de l'orgullós que se sentia com a pare per tenir un fill estudiant en una Universitat. La cosa seria del tot normal sinó fos perquè el seu fill ha demanat i se li ha concedit la beca del Ministeri i la beca d'equitat de la Generalitat, corresponent al nivell més baix de renda.

En aquests temps en què molts estudiants han deixat d'estudiar per falta de recursos econòmics, on les Universitats han hagut d'ajudar a centenars d'alumnes per no tenir recursos, on molts pares estan fent un gran esforç per poder pagar les matrícules universitàries dels seus fills, matrícules que el seu propi partit va augmentar en més d'un 50%, no creu que el seu fill, amb uns pares amb un poder adquisitiu molt alt, no ha de demanar i/o tenir beca? No creu que, com a pares, haurien de fer front a les despeses universitàries del seu fill i d'aquesta manera afavorir la possibilitat que altre estudiant, amb pocs recursos econòmics, pugui estudiar? No creu que les beques estan pensades per a les famílies amb pocs recursos econòmics? No voldria donar per fet que les dades donades per obtenir beca no siguin correctes, però sí que crec que moralment és intolerable i insultant.

Legislar per a les elits sexuals

Lluís Girbau Massana. girona.

Que l'orientació sexual sigui una categoria digna d'atenció legislativa del Parlament de Catalunya és estrany. Amb les lleis que s'apliquen a tota la societat Catalana els del col·lectiu LGTB poden viure com millor els sembli i com vulguin, i es poden defensar com qualsevol altre ciutadà. Per què aquestes ànsies de singularitzar-se i d'aïllar-se de les lleis de tothom? En tot cas, per què no fer una llei de convivència on hi siguem tots? Els veritablement febles de la societat, que cal protegir, són els pobres, els malalts, els immigrants, els infants, la gent gran, les dones i ara també la família. De les 17.149 agressions per violència de gènere a Catalunya el 2013, aquest col·lectiu quantifica que n'ha rebut 140. La realitat de l'estadística oficial és que no arriben a 30 les denúncies i que només en 3 casos ha estat provat que la conducta delictiva va ser per aquesta condició dels agredits. Catalunya va designar un fiscal especial per tenir cura de les agressions a aquest col·lectiu i va haver de plegar perquè no tenia feina: no hi havia denúncies que ho justificuessin. La Sindicatura de Greuges de Catalunya tampoc té denúncies de discriminació per aquesta condició, que se sàpiga. Quin sentit té legislar per sobreprotegir un col·lectiu que avui per avui a Catalunya no està ni perseguit, ni exclòs? Una victòria de la minoria minoritària que vol aprofitar una llei per imposar un model social a la majoria majoritària. Atentament.

Clam per votar

Josep M. Loste i Romero. portbou.

El passat divendres, 11/07/2014, el Teatre Jardí de Figueres va ser un autèntic clam multitudinari per tal de poder exercir el vot el proper 9 de novembre. Tant el presentador com els cinc oradors van estar magnífics. Va ser un acte esclatant en què, amb tocs d'humor, però amb molta correcció, es va posar de manifest la voluntat inequívoca del poble per exercir la democràcia i poder decidir d'una forma diàfana. De fet, el Teatre Jardí de la capital empordanesa va quedar petit. Més de mil persones van fer pinya. Va ser un aplec col·lectiu molt transversal, en què es va demostrar que l'agenda nacional i l'agenda social van juntes. La llibertat, la dignitat i la cohesió social són els tres elements, imprescindibles, que només poden ser defensats exercint el dret a l'autodeterminació dels pobles.

Els fillols d'Extremadura

Miquel Mompí i Azemar. Riudarenes.

Catalunya en té molts més, de fillols, però els més afavorits són els d'Extremadura, ja que estrenyent el cinturó com hem de fer per mantenir un precari estat del benestar que castiga injustament el Sr. Mas, ens poden escurar 16.000 milions d'euros a l'any que van a casa de la madrastra, i que els reparteix entre els seus fillets.

Però això el Sr. Monago pot presumir de rebaixar per segona vegada l'IRPF dels extremenys. En català dues vegades bo, és igual a bobo en castellà. Això és el que estem fent fa molts anys.

No som capaços els catalans d'anar units d'una vegada i deixar d'ésser tant bons i padrins?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/07/20/cartes/679477.html?utm_source=rss